

आशा आरुकाथि

ASHA ARCHIVES

1271

होत है नाह अर्थात् विवेक के चक्र
मध्य धना मध्य ते पथा अति वि
विपत्तिः सदा वृत्तिः किं वा नाहि
यत्ने उक्तम् अथ कथं दिग्गम
हं नृणां च विदुषां च कथं दिग्गम
अथ दिग्गमः अथ दिग्गमः
अथ दिग्गमः अथ दिग्गमः
अथ दिग्गमः अथ दिग्गमः
अथ दिग्गमः अथ दिग्गमः

1165

ब्रह्मवा एतस्मिन् न हनि किंचिदपि यथा एतानि
 यने शांत्या एव शांतिर्न प्रतिष्ठा का ह्युता
 भवतत्यतिष्ठामा भवतत्यतिष्ठति प्रतिष्ठति
 प्रतिष्ठति न च येषां चैवं विद्वाने तद्गोता शो
 न ॥ ३ ॥ ब्रह्मवा एतद्गोता शो न ॥ ३ ॥
 इत्येतद्गोता शो न ॥ ३ ॥ ब्रह्मवा एतद्गोता
 शो न ॥ ३ ॥ ब्रह्मवा एतद्गोता शो न ॥ ३ ॥
 ब्रह्मवा एतद्गोता शो न ॥ ३ ॥ ब्रह्मवा एतद्गोता
 शो न ॥ ३ ॥ ब्रह्मवा एतद्गोता शो न ॥ ३ ॥

[illegible]

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १ ॥
 त्रिपुरारविन्दे नमः ॥ २ ॥
 श्रीगणेशाय नमः ॥ ३ ॥
 श्रीकृष्णाय नमः ॥ ४ ॥
 श्रीरामाय नमः ॥ ५ ॥
 श्रीशिवाय नमः ॥ ६ ॥
 श्रीब्रह्माय नमः ॥ ७ ॥
 श्रीविष्णुय नमः ॥ ८ ॥
 श्रीशक्त्यै नमः ॥ ९ ॥
 श्रीमहादेव्यै नमः ॥ १० ॥
 श्रीगौरीयै नमः ॥ ११ ॥
 श्रीलक्ष्म्यै नमः ॥ १२ ॥
 श्रीधन्यै नमः ॥ १३ ॥
 श्रीसौख्य्यै नमः ॥ १४ ॥
 श्रीमोक्षाय नमः ॥ १५ ॥
 श्रीनमो भगवते वासुदेवाय ॥ १६ ॥
 श्रीनमो भगवते वासुदेवाय ॥ १७ ॥
 श्रीनमो भगवते वासुदेवाय ॥ १८ ॥
 श्रीनमो भगवते वासुदेवाय ॥ १९ ॥
 श्रीनमो भगवते वासुदेवाय ॥ २० ॥

अथ मया त्रिरुः सदापे बविंशति रीतिनि
 विंशत्यात्मापे बविंशति प्रज्ञा प्रतिदशा ह्यु
 अं नु तयोदश प्राद्याद्या नु कृद्वाद्वाद्वात्मा
 वपे बविंशत्स्वमिममात्मानपे बविंशत्संस्तु
 रुतेथोपे बविंशत्वा एतदहं पे बविंशत् एतत्त्वा
 इत्त्वोपे स्वल्पमेव समं धनिपद्यते नस्मा
 एवपे नृति शान्तिर्भवति एवति ॥४१॥

द्विप्रथमोऽध्यायः ॥ ६ ॥

आत्मा रथं यथोत्तय इदं यसा स न मे च इति
 त्वत्नीयस्य जति पद नू व रा वि काहिको ह प स मु
 हो ब द्वा ए त स्मि न् न ह नि के च लि च वा र सा वि
 य ते जी त्या ए च सा नि वे अ नि यु का ह सा त्या

[illegible]

लय धनुषा बाके कहुसी दोहा सुख न करके
 बसाये बलि शनि पेव बिशानी तरणि ह्य
 लो नाले कमान नमो यलु तनदा युग
 तेजे यजेमान एक शत तम आ युषी
 तेज मिथुनि चित्त मस्त्रि धुन मत्तिस प
 कोहि मध्यादिन ॥६॥ नदी दुर्गि प्रेरय
 यमि सुयं वे चोखो यो पद न पश्ये शुभा व
 रन इति तस्ये खस्ये प्रेरय मेक फलक स्यादि या
 इ देक धा खे यं वायु पद न पश्ये एति न तेना
 इत्ये गोणि फलकानि स्थिरित्वा कुसुमो वा इमे
 त्रिभुवो लोका एव रूपेण नित्येना नो दृश्ये
 वस्या नो दोषा इमे लोका इह न पश्ये इत्ये

धउरनेअं नरेणाताओ सोतरिहले कलना
 देणुवस्यातामोदुलोस्यातामोवोअनाहपदेवर
 नूजोनाहस्यावरनापपयनउहनेस्यातामोव
 गोवैप्रजाअनंधिनागिन कतरवतदनाहस्य
 मजमानेदनाहस्यसम्योहउवोनावेतिदक्षिणा
 स्यास्याअदक्षिणाबारकषापमरुतोहउव
 सव्याएकपांसमदुनस्याहउवोपवेत्यस्यप
 पशूनामाहउरस्यस्यादलोवाअषधीना
 हउपोफ्फानस्याहउरस्यस्याहउरनिमा
 हउरनिमाहउरस्यस्याहउरस्यस्याहउरस्य
 नोहउरस्यस्याहउरस्यस्याहउरस्यस्याहउर
 स्यहउरस्यस्याहउरस्यस्याहउरस्यस्याहउर
 नोहउरस्यस्याहउरस्यस्याहउरस्यस्याहउर

यन एतावन्नाथं ॥ नाथु मत्तिगन्ने तस्या बुद्धि
मा प्ररक्ष्या भुक्त्वा ॥ अत्रोनेष्वेव मधिरा
त्य ॥ इति नमः ॥ वृत्त्य एष रपतिगुरस्ता द्वा
इति नमः ॥ यो मधिरा ॥ इति नमः ॥ इति नमः
एव मधिरा ॥ इति नमः ॥ इति नमः ॥ अथ मधिरा
इति नमः ॥ इति नमः ॥ इति नमः ॥ इति नमः ॥
मन्त्रं व मधिरा हे दिव्य ॥ इति नमः ॥ इति नमः ॥
इति नमः ॥ इति नमः ॥ इति नमः ॥ इति नमः ॥
व मधिरा हे दिव्य ॥ इति नमः ॥ इति नमः ॥
मधिरा हे दिव्य ॥ इति नमः ॥ इति नमः ॥
इति नमः ॥ इति नमः ॥ इति नमः ॥ इति नमः ॥
व मधिरा हे दिव्य ॥ इति नमः ॥ इति नमः ॥
मधिरा हे दिव्य ॥ इति नमः ॥ इति नमः ॥

छिद्यो नैव नैव प्रणिष्ठा या उच्छिद्य। इति प्रेरकं हेता
 धियो ह तपो ह वरी मासं दत्तुं नाना शुभाये प्रोक्तं
 मासं दत्तं निष्पुनं मिष्पुनं नैव दत्तं नैव सुखं सुखं नैव
 जायते प्रजायते प्रजाया पशुसिद्धि र्वनैव दयाया नैव
 प्रशवः श्रीरासं ध्यानं च वनं नैव नानुधिगम्यते। इति
 ह्रीं नमः। समधिरोहंति सर्वं शुद्धं। समं संपाद
 ॐ पृथिवीं नमस्तस्य फलं गृह्यं नित्यं तदेव किं
 न हानि सर्वदा। स्वपथिरोहंती पश्येत्तत्तद्गुणं नाना
 शुभं धिरोहंती स जीनादृश्यान् हयैर्यव दृश्यान् हिरो
 हंतीत्याहुः। इति मन्त्राद्यैः संपन्नं नित्यं
 तत्तत्कुर्यात्। इति श्रीमद्भगवद्गीतायां
 अर्जुनसंवादे योगोक्तं।

१७

नि॥ ॥ तदिति प्रतिपद्यते न तदिति वाच्यम्
न मेव तदिति प्रतिपद्यते एवावाच्यम्
थमावाच्यम् हृदेकाक्षरं हृदरांतं निति न
तिनयेते न कुमारेः प्रथमवादीवान्वाह
काक्षरं हृदरांतं निति निति नयेते न न
वावा प्रतिपद्यते न दुर्गमपिणां हृदरांतं
वावा अत्रमित्येतद्वाच्यं प्रथमवादीवाच्यम्
रतं नानाधेयं दधाना इति वावा हि नाम येयानि
धीयते यदेवाच्यं पदं हि प्रभासीदित्येत्येव
छमे नदति प्रथमवाच्यं न देवा निरिबं गुहा विरिती
पुहगुया अमिमादेवता अदुआ विरिती
वने मिते तने दुर्गा वने ति॥ नदिताम् पु
ने पुज्ये छमिनि प्रतिपद्यते एतदावबुने

॥ १७ ॥

॥

॥ १७ ॥

१७

॥ १७ ॥

यत्ता जेता उ ॥ १७ ॥ तदिति प्रतिपद्यते न तदिति वाच्यम्
न मेव तदिति प्रतिपद्यते एवावाच्यम्
थमावाच्यम् हृदेकाक्षरं हृदरांतं निति न
तिनयेते न कुमारेः प्रथमवादीवान्वाह
काक्षरं हृदरांतं निति निति नयेते न न
वावा प्रतिपद्यते न दुर्गमपिणां हृदरांतं
वावा अत्रमित्येतद्वाच्यं प्रथमवादीवाच्यम्
रतं नानाधेयं दधाना इति वावा हि नाम येयानि
धीयते यदेवाच्यं पदं हि प्रभासीदित्येत्येव
छमे नदति प्रथमवाच्यं न देवा निरिबं गुहा विरिती
पुहगुया अमिमादेवता अदुआ विरिती
वने मिते तने दुर्गा वने ति॥ नदिताम् पु
ने पुज्ये छमिनि प्रतिपद्यते एतदावबुने

वष न मेने अने नरेणो दी धां दशती नी जिहू ए जगती नां
 हती लं प ना ना या बली दा व पं न ता रे लो धी मा पुषा व
 र्ण जि जी वं से ते न हे वा व प ने ना यु र्ण ने प्र की भि प का
 वा जं नि ति ले व स्व ज नी य म न डी स ति ता ह्ये दं स नि
 स्व स्व व न रे ता ह्ये स्व स्ति ता व स्व स्व य न मे व त क स
 न एक प दं दं स त्ये क घं रं स्व र्म स ता नी ल यो स वा ले न स
 ति मा द वा नी ती दे वि श्व अ री वृ थं नि नि य दा नु वं गा नी
 स मा नु ष ज ति स घ व र्णी र्व प्रा णा र्णी व न व न स्यो णो द धा
 य श्रु ती ना नु ष ज ति बा न हृ दी ने मे व क्त्वा णो नु ष क्त्वा
 स ति वि न स्या द्वा वा क्त्वा ना ना य त ना ज णो सु र्ग न न प
 का नि ग ज र्णी लं से ने ले वि रा जे ना य द्वा व र्ण यो धा रि
 छ न प रि द वा ति व र्ण ह्ये सा र्ण ल्ये व र्णो मो म द र्ण ना य
 वा र्ण इ ति न न द्वा क्त्वा क्त्वा क्त्वा क्त्वा क्त्वा क्त्वा क्त्वा क्त्वा क्त्वा

[illegible]

अथोऽहमेविवृत्तो लोकाणामेव लोकाणां मणि
 क्रियेताञ्जलि संपाते हृत्तो छंदो मृतं दवत्तो
 पठताम्येवमुहैवैव। वेदेन येव संपदा मृतम
 मानमभिसंभुति संभुति ॥ ११ ॥ अथ
 ॥ ॥ अथ सुददोहा प्राणनपवाणि संदध्यात्
 प्राणनपवाणि संदध्यात् प्राणनपवाणि संदध्यात्
 ५ सुददोहा प्राणनपवाणि संदध्यात् प्राणनपवाणि
 वेसुददोहा प्राणनपवाणि संदध्यात् प्राणनपवाणि
 निरस्तु हायत्री पुनवत्यये वेसुददोहा प्राणनपवाणि
 मगानां निरस्तु दकवती पुनवत्यये निरस्तु
 ११५५ स्तान् कृत्वा नव नव पाठे वेसुददोहा प्राणनपवाणि
 रसनि चक्रेण इत्येव साधवत्येव स्तोत्रा

वाजिन छंदता निधौ मणि नवे संपाते
 एव कामानामभ्यासो प्रति हिंसा भिन्न
 घायपदि स्नातृना निरीको धुवतो हृत्ता हृत्
 हृत्ता धारथं तर मतिरिक्तं वेसुददोहा प्राणनपवाणि
 येव स्माहनाति एवो नवतो यो एक न
 हवे पज्ञेन सुपणस्यो नर पज्ञेन यो सासा
 एक यो नितरूप नो लया मृत्ययथ सुद
 दा हा प्राणनपवाणि संदध्यात् प्राणनपवाणि संदध्यात्
 दध्यात् प्राणनपवाणि संदध्यात् प्राणनपवाणि संदध्यात्
 लया मृत्ययथ सुददा हा प्राणनपवाणि संदध्यात्

1793

४२६३

80

निशंसन्नापाएवतौत्रिद्वस्तोमो
नतोगायत्र्यंछंदस्तोमो
साप्रजातिमंसुसर्वमिदेषजायतय
दिदंकिंयप्रजात्यप्रजाएतेप्रजायाप
भिर्यएवंवेदाथस्तददोहाःप्राणोवे
स्तददोहाःप्राणेनपवाणिस्तदध
त्यथानोविज्वस्ताविराजोभवंति
तस्मात्पुरुषःपुरुषमाहविवाज
स्यात्पुरुषोत्तमसिप्रजावेधारयासी
तिस्तन्नमानंवायुहाहुतासंबोह्व
तमाःसत्योन्नवमाप्रत्ययतेन

हिराजं नमुवीर्यमथरुददोह
प्राणोवेष्टुददोहः प्राणनपवणि
संदधाति॥ १॥ अथातोदाहृतः
पलः सोयेलोक सोयमग्निस्वावाक
उत्थं तरं सावसिष्ठस्तु छंतेतानिषु
यणिभवतिस्वपातएवकामानाम
स्यप्रतिष्ठिजाधनाधायपुंदिरेयसु
ददोहः प्राणोवेष्टुददोहः प्राणनपवणि
संदधाति॥ २॥ अथातोदाहृतः सोयेलोक
सोयावादिद्वयभननस्तु हृदयभनन

धादीत्येतोवेष्टुददोहः प्राणनपवणि
यमर्कः पुंदिरेयसु ददोहः प्राणनपवणि
प्राणनपवणि पुंदिरेयसु ददोहः प्राणनपवणि
गुदुदेनदोहः प्राणनपवणि पुंदिरेयसु
दधेतिनस्मादेवंविद्वानेतोवेष्टुददोहः
विमुर्तुलीपरे दधानोदेवमविनर्तिनवेष्टुददोहः
पदं नमुवीर्यमथरुददोहः प्राणनपवणि
नरनिविनर्तिनवेष्टुददोहः प्राणनपवणि
प्रतिष्ठेकारः प्राणनपवणि पुंदिरेयसु
छंतेतानिषु दधेतिनस्मादेवंविद्वानेतोवेष्टुददोहः
सनिनदेवस्वसविनर्तिनवेष्टुददोहः प्राणनपवणि
ददोहः प्राणनपवणि पुंदिरेयसु ददोहः प्राणनपवणि
योदिनिवादीष्टुददोहः प्राणनपवणि पुंदिरेयसु

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

यौजनाजितकुर्यात् यो योः स आत्मा यन् माणा शशपा
एतदस्यैव तद्विदा योसिद्योवसिद्योबुभुवेतनरततामप
मतेपुनरुतदुतनेतिभ्राणिशायप्रोवादेनरुवेक्षोपरदा
ऊयशोवाततस्य सतनवधनायनेषुइयतेवेदाडसिह
स्वसंपन्नस्यव तस्यव तोसहस्रस्यसंपन्नस्यडि
शतमस्यदशतासहस्राणि सवन्तितावन्तिशतसवत्स
रस्याहोसहस्राणि सवन्ति यत्नेदेवरात्रीराभुवन्ति स
रहस्यनिर्वाहोददेकहोसहस्राणि संपन्नस्यवत्तस्यह
तोसहस्रस्यस्य संपन्नस्यवत्तस्य अज्ञापयोदेवतामयाभुव
पयोभुवतामया संपन्नस्यवत्तस्य अपिपेतिप्रववेदतद्याहस्य
सोयोसोसोहोतदुक्तमविष्णोस्य योमाताजगतस्तस्यव
पुपेततदेवोपेतेपेतेन ॥१२॥ **होता यो यथायः**
योहता आत्मानंरवविष्णोस्यदेवतादिदेसर्वमुनिष
विष्णोस्यविविष्टविष्णोस्य ॥१३॥ योपायोनीवीर्य

स्ता एतादेवताः आत्मा पानपोरेवाविष्टिस्त आक्षुओत्रं
नोवागिति प्राणस्य इत्यप्यायमेता अपिपेतिप्रववेद
वक्षिन्नस्योत्रोत्ररिक्मोयद्यज्ञ सपस्यद्वःपेसदिवा
जितरात्रंइद्राहोमसो वातुमी स्याद्विष्णोस्योम
एत्यपानोसंपन्नस्यो पस्यो मरुतसिद्धोता पर्ववता
अविष्णोस्यतेयहासवनेत्य सवविष्णोस्योपि सव
नानि यदर्थ सापवक्षो ॥१४॥ योहोयज्ञयज्ञवेदाहोय
होदेवेषुदेवमथो कस्य सप्रतिविदेपवेयज्ञेयज्ञोहोय
वेष्णुदेवो यो यो वदेतसहस्रं तदेतत् विष्णुत्रिष्टुपे
दशोस्य सप्तदशमिकलिशोपवविष्णोमिति ॥१५॥ योपायोनीवीर्य
थंनेदेवहोयज्ञराज नमिति साभुवतामयाभुवन्ति
त्रिष्टुपेतिप्रववेद ॥१६॥ योपायोनीवीर्य
योपायोनीवीर्य ॥१७॥ योपायोनीवीर्य

वंद्योः प्रतिष्ठां तद्विद्यं मरीचयः पृथिवी मरीचा अथ
 स्नाता आपः स ईदः तैमनुलोका लोकपालान्तरुजा
 इति सोऽक्षरवपुसं समुद्रा नृद्वयं तं मनुष्यं पत्न्यं
 कितमस्य मुखं निरति धतपयं तु मुखं विविग्निना
 तिक निरतिद्युता नो सिका स्यां प्राणाः प्राणाद्वायुः
 द्विणी निरतिद्युता मदी स्यां वदः ४ श्वदुष आदित्यः
 कर्णो निरतिद्युता कर्णा स्यां गोत्रो गोत्रादिवस्त्रं द्विः
 यतस्त्रलो भानिहो भस्य ७ पथिव नस्य तयो हृदयो न
 रतिद्युत हृदया तनो म न सस्य दप न स्य निरतिद्यु
 नना स्या अपानो पाना न स्य त्रिभिः निरतिद्युता त्रिभिः
 ततो देव तस्य आपः ॥ २१ ॥ ततो देव तस्य सृष्टा अस्मिन्
 हृदयो वै आपते तस्य मरीचा विद्या सोऽयं मनुवार्जिता एव न

३४

ब्रुवन्नायतनेन प्रजानीहियस्मि प्रतिष्ठिता अन्तम
 दोमेति तास्यो गाभा नयता अश्वे नवेना यमल
 मिति तास्यो श्वमानयता अश्वे नवेना यमल
 मिति तास्यः पुरुषमानयता अश्वे नवेना यमल
 पुरुषो वा वसु कृतं ता अश्वे नवेना यमल
 न्यग्निर्वाग्नुत्या मुखं प्रविश्याद्वायुः प्राणो नृत्याना
 तिक प्रविश्याद्वायुः प्राणो नृत्याना तिक प्रविश्याद्वायुः
 रास्यो जललोका यो वादि रान्ना पथिव नस्य तयो
 लोमानि नृत्याना तिक प्रविश्याद्वायुः प्राणो नृत्याना
 प्रविश्याद्वायुः प्राणो नृत्याना तिक प्रविश्याद्वायुः
 अस्मा निश्वस्य प्रविश्याद्वायुः प्राणो नृत्याना तिक
 स्या मस्मि प्रजानीहियस्मि प्रतिष्ठिता अन्तम
 जा म्ना सतागि न्यो करो मति तस्मा यत्येकस्यैव देवता
 नहति म्ना तस्यि पावता स्या म्ना नापि पारो नवत ॥ २२ ॥

थास्यान्तलेवाभ्यस्तुशला वाभ्यपंतुशला
 नएववाभ्यपंतुशलाभ्यपंतुशलाभ्यपंतुशला
 वाभ्यपंतुशलाभ्यपंतुशलाभ्यपंतुशलाभ्यपंतुशला
 इकयः॥३॥अभ्यपंतुशलाभ्यपंतुशलाभ्यपंतुशला
 विद्याभ्यपंतुशलाभ्यपंतुशलाभ्यपंतुशलाभ्यपंतुशला
 वाभ्यपंतुशलाभ्यपंतुशलाभ्यपंतुशलाभ्यपंतुशला
 पीत्याभ्यपंतुशलाभ्यपंतुशलाभ्यपंतुशलाभ्यपंतुशला
 कुवंतंमन्येतप्राणंवंशंसुमयित्तिषंतन्नाशकःअथा
 तुप्राणस्तुवावंशोहास्यतीत्यनेनअथाद्यथातुकथावबु
 वन्वाबुवन्तवअथादायाशामवयपतप्रास्यान्तलेवा
 न्यक्तुशलाभ्यपंतुशलाभ्यपंतुशलाभ्यपंतुशलाभ्यपंतुशला
 नातिदकन्नेवनवाभ्यपंतुशलाभ्यपंतुशलाभ्यपंतुशलाभ्यपंतुशला
 दितिहस्माहश्रुतीरातोइकयः॥४॥अभ्यपंतुशला
 कुवंतंमन्येतप्राणंवंशंसुमयित्तिषंतन्नाशकःअथा

गोवकाशः सर्वरूपेण रसोऽप्यन्तरेण सा संहितेति स
 य एवमेतां संहितो देवसंघो यत्ने प्रजया पशुसिंघैश्चासा
 ब्रह्मवर्चसो नखैर्भीषणलोके नखैर्भीषणलोके नखैर्भीषणलोके
 निर्वृजवक्रा इति ह्यस्मात् क्रुद्धो मां देवैः यः पूर्वमेवोद
 रं पूर्व रूपमुत्तरमुत्तररूपं गोवकाशः पूर्व रूपोत्तररूपे
 अन्तरेण यिनैः सिद्धिं विवर्तयति येन स्वरस्य विजा
 नाति येन मात्रा मात्रां विना जन्तुः सा संहितेति स एव
 मेतां संहितो देवसंघो यत्ने प्रजया पशुसिंघैश्चासा
 ब्रह्मवर्चसो नखैर्भीषणलोके नखैर्भीषणलोके नखैर्भीषणलोके
 ह मध्यम प्राणी बोधो पुत्रा दार रवति म अविर्कषे
 त्तेनैकी कुर्वन् यथा वर्णमाह तद्यासा मात्रा पूर्व रूपान्
 तत्तु पश्यन्तरेण संविद्विज्ञेनो साम न इव नुसामवा
 हस्यं हितो मन्ये इति न दध्य न दधिणा कुर्ये हस्यं तनपर
 तांस्तो विदुरित स य एवमेतां संहितो देवसंघो यत्ने
 प्रजया पशुसिंघैश्चासा ब्रह्मवर्चसो नखैर्भीषणलोके नखैर्भीषणलोके

गुरुत्वं तस्या रूपं हिता संधीयत इति तासु
वाग्वरथं तस्या रूपं शास्त्रे हतं तु साध्या सुवर्णानि
सं हिता संधीयते वा वाच्यं नान्येन स्यात्संज्ञा
श्रुत्या सुवर्णरगाद्यं यत्तु तासु स्था दध्यत इति
केरथं तस्या ज्ञानावसिष्ठं भवति ॥ ३ ॥
केरथं तस्या ज्ञानावसिष्ठं भवति ॥ ३ ॥
जयापुत्रं तस्या ज्ञानावसिष्ठं भवति ॥ ३ ॥
सर्वमायुरेति वाच्यं नान्येन स्यात्संज्ञा
वमानेन पवमानेन विद्येते वाच्यं नान्येन स्यात्संज्ञा
नस्वर्गलोको ब्रह्मण्यसौ पावरासं हिता स्यात् हिता
नवरपणं संहितां वेदं देवस्य प्रजया पशुसिंभं शसि
ह्नुवर्तते नान्येन स्यात्संज्ञा
यत्तु तासु स्था दध्यत इति तासु
होषं नान्येन स्यात्संज्ञा
वैधविषयं नान्येन स्यात्संज्ञा

वेदस्य तस्या ज्ञानावसिष्ठं भवति ॥ ३ ॥
लोकं न सर्वमायुरेति वाच्यं नान्येन स्यात्संज्ञा
वेदं देवस्य प्रजया पशुसिंभं शसि
वाच्यं नान्येन स्यात्संज्ञा
दध्यत इति तासु
नान्येन स्यात्संज्ञा
वर्णानि
पशुसिंभं
नान्येन स्यात्संज्ञा
वेदस्य तस्या ज्ञानावसिष्ठं भवति ॥ ३ ॥
लोकं न सर्वमायुरेति वाच्यं नान्येन स्यात्संज्ञा
वेदं देवस्य प्रजया पशुसिंभं शसि
वाच्यं नान्येन स्यात्संज्ञा
दध्यत इति तासु
नान्येन स्यात्संज्ञा
वर्णानि
पशुसिंभं
नान्येन स्यात्संज्ञा

मासः नवे दद्यात्तांसायुजैरूपना
कृतेन कर्तव्यं भूषणीपक्षे तत्र विसर्व भार्याति। दा
द्वारा पुत्रा इति वाच्यं शरीरपुरुषश्चंद्र पुरुषविद
पुरुषान्तापुरुष निद्रारीरपुरुष इति यमवानामस
यथादागंदे किं तां नश्ययोधमशरीर प्रकाशासर
अथ चंद्र पुरुष एते पञ्च नामादौ रसमाप्ता पुण्यवत
रेयेन स्वाकारो मीनः पञ्च नियमवा दोमये न वेदान्
दक्रिदेवः पुरुषाणां दंतरेयतस्य ब्रह्मारसस्त्वया दु
ष्टाणां द्वितिक्रियेत ये पद्मस्थो लब्ध शापस्य भूरापुरुष
इति यमवा नाम पंच सार एव पञ्च संख्यन् नाति न्तान्य ॥ ३२ ॥
क्या नाति येन न्यानि तस्यैव या सावदित्यार उपायश्च
परमार्थः अज्ञातं पञ्चाय नदित्य एकमतं निर्दिष्टा
त आत्मरूपपुरुषाद्यदि स्थो न वतितः पुराणि
के वेदीयतः न सुंदरा दर्शकवदानी जगत्तस्या
ने ॥ ३३ ॥ भावापि प्रतीत्येव निर्दिष्टं

विष्णु
ग नस्तस्त्वयद्येतान्मुनूंसंहितोसंशोधयमानांमयइतिहासा
हवाधएनेत्येवबहुवापहत्कवेमीमांसेतएतमन्नाव
मैद्वएतंपहावैलेखंदागाएतमस्यामेनदिव्यतेगा
यावेनमाकाशएतमुच्यतेमाधुधोष्टेनवनमपतिष्ठे
नेनेइमस्येतनदात्रवतसर्वपुत्रूनषतमेवब्रह्मत्येव
दरनेसरपसर्वसरमंगानयक्षमयश्रोत्रमयच्छंदोम
यो ननामपाताक्षकक्षसयएवमेतसंवक्षरसंभा
ननक्षमयश्रोत्रमयक्षदोहयमनायवाड्भययात्रा
नपरस्मैशोसति॥२॥ दुग्धदोहाअस्येवदशवन्ति
तस्यानूक्तेसागेक्षितंनवेदसुकृतस्यपेशानपितितद्वय
तद्विष्टेनैयसिस्वाजसविवेदसरवाग्वनस्यवाका
पिआगोअर्जितोयदीअगोअल्लक्षणेनैवहि
वेदसुकृतस्यपेशानितितस्यानूक्तेनैवविष्टेनैव

दक्षिणामुखो वा जयति स यदेतेषां किंविद्यम्ये दुपोष्य
पायसं कृत्वा पाकं अर्पयित्वा रात्रौ सक्तेन प्रत्ये
कं लोभेन नन्वेव सा साग्रा ज्ञेयं वा नरु संप्रदा
अथैवापेक्षितं अन्ते गवो मूत्रं नो ह्ये विज्ञानेना
विज्ञेयं नाम त्रु इष्टा इष्टा धातु विज्ञाता प्रज्ञात स्य
वैषा भूता नामा रस्य रस मजा त्वाति विद्या ॥११॥
अथ रयतिव्यं सर्वं लोभा व उपनिषु सदा द्वे जे
माः सर्वं लोभा व उपनिषु सदा द्वे जे
रूपं साक्षात् अन्तरे दस्यो भा जो दि रस्य त्वाग्नेर
पस्य साक्षात् गो रूपाणां आदित्य स्य रस्य अग्ने
स्य रूपं स्य सा र सुवे दस्यो भा जो सा भवदस्यार
राश्च सुषारूपं स्य सा ओ व स्यो भा जो म न स ररा
वगा र स्य रूपं स्य सा अपान स्यो भा जो गान स्य

॥४४॥

॥४४॥

यथा अथ रयतिव्यं सर्वं लोभा व उपनिषु सदा द्वे जे
माः सर्वं लोभा व उपनिषु सदा द्वे जे
रूपं साक्षात् अन्तरे दस्यो भा जो दि रस्य त्वाग्नेर
पस्य साक्षात् गो रूपाणां आदित्य स्य रस्य अग्ने
स्य रूपं स्य सा र सुवे दस्यो भा जो सा भवदस्यार
राश्च सुषारूपं स्य सा ओ व स्यो भा जो म न स ररा
वगा र स्य रूपं स्य सा अपान स्यो भा जो गान स्य

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

